

3. Na świadectwie promocyjnym ucznia, o którym mowa w § 1 ust. 1, w rubryce „Indywidualny program lub tok nauki” należy odpowiednio wymienić przedmioty wraz z uzyskanymi ocenami. Informację o ukończeniu szkoły lub uzyskaniu promocji w skróconym czasie należy odnotować w rubryce „Szczególne osiągnięcia ucznia”.

§ 14. W regulaminie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów, stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 25

Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 lipca 1990 r. w sprawie regulaminu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów (Dz. Urz. MEN Nr 6, poz. 35), skreśla się § 34.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1992 r.

Minister Edukacji Narodowej: *A. Stelmachowski*

93

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 maja 1992 r.

w sprawie przedłużenia terminów pobrania przez niektórych płatników zaliczek i dokonania rozliczenia rocznego podatku dochodowego od osób fizycznych.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 110, poz. 475 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. Termin pobrania przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Ministerstwo Współpracy Gospodarczej z Zagranicą zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych za styczeń, luty i marzec 1992 r. wyn-

grodzień osobom skierowanym do pracy za granicą w placówkach dyplomatycznych i konsularnych przedłuża się do 30 kwietnia 1992 r.

§ 2. Termin dokonywania przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Ministerstwo Współpracy Gospodarczej z Zagranicą poboru kwot z tytułu rocznego rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych od wynagrodzeń osób wymienionych w § 1 przedłuża się do 31 marca roku następującego po roku podatkowym.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *A. Olechowski*

94

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 12 marca 1992 r.

w sprawie warunków, jakim powinny odpowiadać linie i urządzenia telekomunikacyjne oraz urządzenia do przesyłania płynów lub gazów w razie zbliżenia się lub skrzyżowania.

Na podstawie art. 11 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 69, poz. 293 i Nr 105, poz. 451) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wzajemne skrzyżowanie lub zbliżenie linii telekomunikacyjnych z urządzeniami do przesyłania płynów lub gazów powinno być tak wykonane, aby nie dopuścić do:

- 1) przedostawania się do kanalizacji kablowej i kabli telekomunikacyjnych płynów i gazów palnych, wybuchowych, trujących i aktywnych chemicznie oraz innych płynów powodujących zawilgocenie lub uszkodzenie kabla,
- 2) podwyższania się temperatury kabla o więcej niż 5 stopni C,
- 3) uszkodzeń mechanicznych kabli przy pracach konserwacyjnych i budowlanych na rurociągach.

§ 2. 1. W razie skrzyżowania linii telekomunikacyjnej z urządzeniem do przesyłania płynów lub gazów, najmniejsza dopuszczalna odległość pionowa linii telekomunikacyjnej od tych urządzeń powinna wynosić dla:

1) rurociągu wodnego magistralnego	— 0,25 m.
2) rurociągu wodnego rozdzielczego	— 0,15 m,
3) obudowy sieci cieplnej	— 0,5 m,
4) gazociągu — według załącznika nr 1 do zarządzenia,	
5) rurociągu ropy i produktów naftowych	— 0,5 m.

2. W razie skrzyżowania linii kablowej z rurociągiem podziemnym, kabel powinien być ułożony nad rurociągiem

w stalowej rurze ochronnej uszczelnionej na końcach. Długość rury ochronnej powinna przekraczać o 2 m obrys rurociągu z każdej strony.

3. Dopuszcza się ułożenie kabla pod rurociągiem, jeżeli górna powierzchnia rurociągu jest ułożona w ziemi na głębokości mniejszej niż 0,5 m. W tym przypadku kabel powinien być ułożony również w rurze ochronnej.

4. Skrzyżowanie linii telekomunikacyjnych z urządzeniami do przesyłania płynów lub gazów powinno przebiegać tak, aby ich osie przecinały się pod kątem nie mniejszym niż 60 stopni.

§ 3. W razie zbliżenia linii i urządzeń telekomunikacyjnych podziemnych z urządzeniami podziemnymi do przesyłania płynów lub gazów, odległości między nimi nie powinny być mniejsze niż:

1) dla rurociągu wodnego magistralnego	— 1 m,
2) dla rurociągu wodnego rozdzielczego	— 0,5 m,
3) dla rurociągu cieplnego:	
parowego	— 2 m,
wodnego	— 1 m,
4) dla ropy lub innych płynów technicznych	— 8 m,
5) dla gazów — według tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do zarządzenia.	

§ 4. 1. Jeżeli urządzenia podziemne do przesyłania płynów lub gazów usytuowane są w odległościach określonych

w § 3, telekomunikacyjne linie kablowe nie wymagają zabezpieczeń.

2. W przypadkach gdy niemożliwe jest wzajemne usytuowanie linii i urządzeń telekomunikacyjnych oraz urządzeń do przesyłania płynów z zachowaniem odległości wymienionych w § 3, odległości te mogą być zmniejszone do połowy pod warunkiem zastosowania zabezpieczeń specjalnych, a poniżej połowy pod warunkiem zastosowania zabezpieczeń szczególnych; odległości te nie mogą jednak być mniejsze niż 25% odległości podanej w § 3.

§ 5. 1. Zabezpieczenie specjalne telekomunikacyjnych linii kablowych polega na umieszczeniu kabla lub rurociągu w rurach ochronnych.

2. Zabezpieczenie szczególne telekomunikacyjnych linii kablowych polega na oddzieleniu kabla od rurociągu zaporą (ścianą) oddzielającą.

3. Przy zbliżeniach lub skrzyżowaniach obiektów budowlanych istniejących z budowanymi należy każdorazowo uzgadniać w fazie projektowania rodzaj zabezpieczenia linii telekomunikacyjnych oraz urządzeń do przesyłania płynów lub gazów.

4. Każde zbliżenie (skrzyżowanie) powinno być zaznaczone w dokumentacji obiektu projektowanego oraz istniejącego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Łączności: *M. Rusin*
Kierownik Ministerstwa

Załączniki do zarządzenia Ministra Łączności z dnia 12 marca 1992 r. (poz. 94)

Załącznik nr 1

NAJMNIEJSZA DOPUSZCZALNA ODLEGŁOŚĆ PIONOWA PRZY SKRZYŻOWANIACH LINII I URZĄDZEŃ TELEKOMUNIKACYJNYCH Z GAZOCIĄGAMI

1. Przy skrzyżowaniu gazociągu z podziemnymi liniami telekomunikacyjnymi w kanalizacji kablowej, połączonej z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt, należy stosować na gazociągu rurę ochronną. Odległość pionowa przy zastosowaniu rury ochronnej powinna wynosić co najmniej: 0,15 m dla gazociągu o średnicy do 250 mm i 0,25 m dla gazociągu o średnicy większej niż 250 mm. Końce rury ochronnej powinny być wyprowadzone na odległości co najmniej 2 m dla gazociągu o ciśnieniu do 400 kPa i 10 m dla gazociągu o ciśnieniu większym niż 400 kPa. Odległość należy przyjmować od zewnętrznej powierzchni kanalizacji kablowej, mierząc w płaszczyźnie poziomej w kierunku prostopadłym do osi kanalizacji.

2. W razie skrzyżowania istniejącego gazociągu z projektowaną linią telekomunikacyjną w kanalizacji mającej bezpośrednie połączenie z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt dopuszcza się zamiast rury ochronnej na gazociągu umieszczenie linii telekomunikacyjnej zabezpieczonej rurą ochronną ze stali pod gazociągami, przy zachowaniu odległości określonych w ust. 1. Gazociąg w miejscu skrzyżowania należy przykryć warstwą gruntu przepuszczalnego, np. piasku, o szerokości co najmniej 0,5 m mierząc od ścianek bocznych gazociągu i na długości 10 m dla gazociągu o ciśnieniu większym niż 400 kPa. Dla gazociągu o ciśnieniu do 400 kPa długość ta może być zmniejszona w zależności od możliwości lokalizacyjnych skrzyżowania w pasie przeznaczonym dla urządzeń podziemnego uzbrojenia terenu.

Załącznik nr 2

Rodzaj gazociągu		Odległości podstawowe poziome przy zbliżeniach telekomunikacyjnych linii i urządzeń z gazociągami w m																		
		Nadciśnienie kPa		do 5		5 do 400		400 do 1200		1200 do 2500		2500 do 6400			6400 do 20 000		powyżej 20 000			
		nom. kG/cm ²	do 0,05		0,05 do 4,08		4,08 do 12,24		12,24 do 25,49		25,49 do 65,25			65,25 do 203,90		powyżej 203,90				
Średnica nominalna gazociągu mm		do 100	po- wy- żej 100	do 100	po- wy- żej 100	do 300	po- wy- żej 300	do 300	po- wy- żej 300	do 300	po- wy- żej 300	do 500	po- wy- żej 500 do 800	do 100	po- wy- żej 100	do 100	po- wy- żej 100			
Rodzaj urządzenia telekomunikacyjnego	1	Kabel telekomunikacyjny ziemny		0,5	1	0,5	1	1	5	1	5	5	7	8	8	5	7	10	15	
	2	Kanalizacja kablowa z bloków betonowych lub z rur z polichlorku winylu		1,5	2	1,5	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	3	Kanalizacja kablowa z rur stalowych — szczelna		0,5	1,5	1	1,5	2	6	3	7	7	9	10	10	7	9	12	15	
	4	Studnia kanalizacji kablowej	bez ścianki gazoszczelnej		1	1,5	1	1,5	9	3	14	14	14	18	18	23	14	18	28	40
			ze ścianką gazoszczelną		0,5	1	1	1	1,5	5	2	5	5	7	8	8	5	7	10	15
	5	Doprowadzenie kanalizacji kablowej do budynku w stosunku do doprowadzenia gazociągu do budynków		1,5	2	1,5	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Napowietrzne linie telekomunikacyjne, wzdłuż których uклада się gazociąg. Odległość od rzutu poziomego słupa		1	1	1	2	5	5	5	5	5	5	10	10	5	5	10	15		

1. Odległość pozioma napowietrznej linii telekomunikacyjnej od stacji gazowej powinna wynosić co najmniej 5 m.

2. Określone odległości gazociągów od urządzeń telekomunikacyjnych mogą być zmniejszone. Odległość zmniejszona między gazociągiem i kanalizacją kablową, mającą bezpośrednie połączenie z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt, nie może wynosić mniej niż 8 m, pod warunkiem że na całym odcinku gazociągu, dla którego przyjęto odległość zmniejszoną:

- zwiększy się grubość ścianki o 30%,
- sprawdzi się metodami nie niszczącymi wszystkie spoiny obwodowe i wzdłużne rury,
- zastosuje się sąccek węchowy liniowy.

3. Dla gazociągów o ciśnieniu do 400 kPa odległość podstawowa może być zmniejszona do 25% przy zastosowaniu rury ochronnej na gazociągu o długości nie większej niż 20 m. Odległość wylotu rury ochronnej od urządzenia telekomunikacyjnego powinna być zgodna z wielkościami określonymi w tabeli.

4. Dla gazociągów o ciśnieniu powyżej 400 kPa zamiast odległości podstawowej można przyjąć odległość zmniejszoną, stosując wzmocnienie rzeczywistej grubości ścianki

gazociągu. Jeśli odległość gazociągu od obiektu terenowego wynosi co najmniej:

- 75% odległości określonej w tabeli, grubość ścianki rury należy zwiększyć o 10%,
- 50% odległości określonej w tabeli, grubość ścianki rury należy zwiększyć o 20%,
- 25% odległości określonej w tabeli, grubość ścianki rury należy zwiększyć o 30%.

5. Jeżeli grubość ścianki gazociągu została zwiększona o 30%, gazociąg powinien być usytuowany w odległości nie mniejszej od obiektu terenowego niż:

- 5 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym do 2500 kPa włącznie,
- 10 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym większym niż 2500 kPa,

pod warunkiem założenia na gazociąg rury ochronnej kończącej się od obrysu obiektu telekomunikacyjnego w odległości wynoszącej co najmniej 25% odpowiedniej odległości podstawowej określonej w tabeli, jednak nie mniejszej niż 10 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym do 2500 kPa włącznie i 15 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym większym niż 2500 kPa. Długość rury ochronnej nie może być większa niż 100 m.

95

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 12 marca 1992 r.

w sprawie zasad i warunków budowy linii telekomunikacyjnych wzdłuż dróg publicznych, wodnych, kanałów oraz w pobliżu lotnisk i w miejscowościach, a także ustalania warunków, jakim te linie powinny odpowiadać.

Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 69, poz. 293 i Nr 105, poz. 451) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy następujących rodzajów linii telekomunikacyjnych:

- 1) drutowych napowietrznych,
- 2) kablowych nadziemnych metalowych i dielektrycznych,
- 3) kablowych podziemnych metalowych i dielektrycznych:
 - a) budowanych z kabli kanałowych wciąganych do kanalizacji kablowej,
 - b) budowanych z kabli ziemnych układanych wprost do ziemi,
- 4) kablowych podwodnych metalowych i dielektrycznych.

2. Zbliżenie lub skrzyżowanie należy rozumieć jako wzajemne usytuowanie linii telekomunikacyjnych względem obiektów budowlanych w odległości podstawowej, która nie wymaga zabezpieczeń specjalnych lub szczególnych.

3. Najmniejsze dopuszczalne odległości telekomunikacyjnej linii kablowej podziemnej od innych urządzeń i obiektów zostały określone w załączniku do zarządzenia.

4. Przez użyte w zarządzeniu określenia:

- 1) zabezpieczenie specjalne telekomunikacyjnej linii kablowej — należy rozumieć umieszczenie kabla w rurze ochronnej metalowej lub termoplastycznej,
- 2) zabezpieczenie szczególne telekomunikacyjnej linii kablowej — należy rozumieć oddzielenie kabla od rurociągu zaporą (ścianą) oddzielającą.

§ 2. Określone w zarządzeniu zasady i warunki budowy linii telekomunikacyjnych stosuje się przy ich projektowaniu, budowie, rozbudowie, modernizacji i przebudowie oraz remoncie.

§ 3. 1. Linie telekomunikacyjne wzdłuż dróg publicznych należy lokalizować poza pasem drogowym w sposób zapewniający najmniejszą liczbę skrzyżowań i zbliżeń z innymi obiektami budowlanymi wymagającymi dodatkowych zabezpieczeń.

2. Projekt budowy linii telekomunikacyjnej powinien być skoordynowany z planami zagospodarowania przestrzennego terenu.

3. Przebieg terenowy linii telekomunikacyjnej powinien zapewniać dogodne warunki budowy, bezpieczną eksploatację oraz umożliwiać dostęp do linii w ciągu całego roku i w różnych warunkach klimatycznych.

§ 4. 1. Linie telekomunikacyjne na terenie miejscowości powinny być usytuowane, w uzgodnieniu z zarządem drogi, między linią rozgraniczającą teren zabudowy a jezdnią ulicy lub jezdnią placu w pasie chodników i nie zadrzewionej zieleni, równoległe do osi ulicy lub linii zabudowy.

2. Projekt budowy linii telekomunikacyjnej powinien uwzględniać przepisy dotyczące rozmieszczania sieci przewodów podziemnego uzbrojenia terenu, a w szczególności najmniejszych dopuszczalnych odległości od zabudowy, między przewodami oraz głębokości przykrycia przewodów.

3. W miejscowościach o zwartej zabudowie linie telekomunikacyjne należy budować w kanalizacji kablowej lub tunelach zbiorczych.

4. W miejscowościach o luźnej zabudowie dopuszcza się zakładanie kabli nadziemnych, podziemnych oraz linii napowietrznych.

§ 5. 1. Odległości linii telekomunikacyjnych wymienionych w § 1 od innych urządzeń i obiektów powinny być zgodne z obowiązującymi normami polskimi i branżowymi oraz z „Wytocznymi o ochronie linii i urządzeń telekomunikacyjnych przed szkodliwym oddziaływaniem linii elektroenergetycznych i trakcji prądu stałego”.